

fuldkommen rigtig. Naar man ellers under- søger Lovforslaget, maa jeg sige, at jeg finder unegtelig, at de opstillede Fordringer ikke ere større, end at meget godt enhver Landmand kan indrette sig efter dem. De Indvendinger, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (N. Jensen) gjorde, synes jeg nok, vare temmelig overdrevene. Han vendte sig jo navnlig mod § 8 (En Stemme: Og § 9). Ja, men navnlig mod § 8, og det er det Mær- værdige, at denne Bestemmelse finder jeg nu saa ganske fortreffelig, og jeg tror i Virke- ligheden heller ikke, at den vil være videre beværende for vedkommende Meierier. Jeg tror nok, det ærede Medlem har set lidt Mere i Paragrafen, end den egentlig inde- holder. Der staar jo slet ikke det, at naar der fremkommer Tyfus, Difteritis eller disse andre Sygdomme, saa maa der aldeles ikke udleveres Mælk fra vedkommende Meieri. Der staar kun, at saa maa der ikke udleveres Mælk fra Meieriet, „førend Fare for Smittes Udbredelse ved de efter vedkommende Læges Forskrift truffne Foranstaltninger ere fjernede“. Det er altsaa ikke noget ubetinget Forbud, der staar jo blot, at der ikke maa udleveres Mælk derfra, forinden Lægen har undersøgt Forholdene og bestemt, hvilke Foranstaltninger der skulle træffes, for at der kan siges ikke længer at være Fare for, at Mælken skal smitte. Det er Noget, som er hændt flere Gange i Fyns Stift, at der er udbrudt meget voldsomme Tyfusedepi- mier, som ere komne fra Fællesmeierier — meget voldsomme Tyfusedepidemier. Derfor er det aldeles nødvendigt at forebygge, at Mælken — thi denne skal jo efter alle meget kyndige Autoriteter være meget smitte- bringende — kan udleveres, før betryggende Foranstaltninger ere truffne. Der staar altsaa ikke her, og det kan heller ikke være nødvendigt, at der aldeles ikke maa ud- leveres Mælk, men kun, at der forinden maa træffes visse nyttige og hensigtsmæs- sige Foranstaltninger. Jeg tror derfor, at naar det ærede Medlem saa noget saa Slemt i denne Paragraf, har han set med lidt for skarpe Øine paa den. Han nævnte ogsaa § 10, hvori der staar: „Ethvert Meieri skal inden 9 Maanedes, efter at denne Lov er traadt i Kraft, være indrettet overensstem- mende med ovenstaaende Bestemmelser; dog kan Overøvrigheden under særlige Omstæn- digheder tilstaa en yderligere Udsættelse af indtil 3 Maanedes“, det bliver altsaa et Aar. Nu vil jeg dog spørge det ærede Medlem, hvad er det for Foranstaltninger, her fordrøes? Det er jo næsten ingen Ting. Her er ikke Tale om Noget, der er for-

bundet med særlige Omkostninger. Hvis de ikke have ordentlig stensatte Rønder og glaserede Rør, skulle de anbringe dem; de skulle have ordentlige Vandbeholdere, vand- tætte Gulve, Brøndene skulle være fri for urent Tilløb o. s. v. Det er egentlig nær- mest kun disse i de første Paragrafer om- handlede Foranstaltninger, som udkræves, og de ere ikke Andet end Foranstaltninger, som koste meget Tid og jo meget hurtigt kunne udføres. De ere da ogsaa Noget, man kan sige burde være fset for længe siden. Naar et Andelsmeieri bliver oprettet, bør det indrettes saaledes, at Gulvene ere tætte, at der er ordentligt Afløb o. s. v. Jeg skalde snarere, naar jeg ser paa denne Lov, have ønsket, at der var truffet noget strengere Forholdsregler i en bestemt Ret- ning, nemlig med Hensyn til, hvad der staar i § 2, „at Afløbet fra Meieriet skal, for saa vidt det ikke efter Tilshynets Skjøn kan gøres uskadeligt paa anden Maade, gennem stensatte eller cemen- terede Rønder“ o. s. v. Jeg anser det for aldeles nødvendigt, at der tilføies Ordene foroven „luffede“ Rønder, for det er just derfra, at dette Svneri og denne Stant kommer, fra disse Rønder, hvor de lade Valle o. s. v. løbe igjennem. De maa være fuld- kommen luffede. Saa kommer dertil, at de jo kunne tage glaserede Rør. Det er lige- saadan med Beholderne. Der maa sørges for, at de, der ikke ere i Brug til enhver Tid, ere forsvaret luffede, og saa maa Tilshynet bestemme, i hvilken Afstand fra Meieriet de skulle ligge, hvorledes de skulle være indret- tede, hvilken Form de skulle have, hvor store de maa være — det er Altsammen Bestemmel- ser, som jeg mener, bør findes i § 2, men det overlader jeg til det sagkyndige Tilshyn. Jeg tror forøvrigt ikke, at nogen Eier af et Andelsmeieri vilde blive besværet herved paa nogenjomhelst Maade, og jeg finder i det Hele, at alle disse Bestemmelser, som ere her, ere saa lidet trykkende, at der ikke kan være Tale om, at man skalde frygte for at ind- føre dem. Jeg vil ønske, at denne her Lov kunde komme igjennem saa snart som muligt, for jeg tror virkelig, at der er ikke mange Bestemmelser, der er saa megen Trang til som til dem heri. Der var et Punkt, som

Rettelser.

Sp. 4537, Lin. 29 — 30 f. o. indgaar Ordene „ogsaa“ og „almindelige aabne Brevfort til nedsat Pris“.